

Mál nr. 172/2018**M og
V vegna ábyrgðartryggingar.****Gildissvið ábyrgðartryggingar og skilyrði skaðabótaábyrgðar vegna tjóns 7.4.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 28.5.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf X, dags. 7.6.2018, ásamt tjónstilkynningu dags. 27.4.2016 o.fl., ódags. lýsing M á tjóni, endurnýjunarskírteini og höfnunarbréf dags. 1.3.2018.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi keypt ábyrgðartryggingu hjá V sem tilgreini sérstaklega á vátryggingarskírteini að hið vátryggða sé „viðgerðir á vélbúnaði. M lýsir því síðan í málskoti að M og Samkaup hafi gerð með sér samning um uppsetningu, viðgerðir og þjónustu á kælíbúnaði verslunar Samkaupa við Hrísalund á Akureyri árið 2014 og á grundvelli þess samnings tók M að sér að setja upp nýja djúpfrystikæla við sömu verslun. Sú vinna átti sér stað í byrjun apríl 2016 og í tjónstilkynningu M til V dags. 27.4.2016 kemur fram að það hafi orðið tjón hjá Samkaupum þegar rör gaf sig við kælivél og M tilgreinir þar ástæðu ábyrgðar þá að fyrirtækið beri ábyrgð á fjarvöktun á verslun. Í frekari lýsingu M sem er ódagsett og óundirrituð kemur eftirfarandi fram: „[...] Svo virðist sem Kælirör frá kælivél hafi rofnað með þeim afleiðingum að kerfið tæmdist af kælimiðli og þarf af leiðandi var engin kæling á vörum verslunarinnar. Fóru menn frá okkur og gerðu við þetta strax um morguninn. Seinni partinn rofnaði þetta rör aftur og tókst þá í annað skiptið að gera við þetta endanlega. Svo virðist sem fjarvöktunin hafi ekki sent boð um bilun og kom ljós að skapskipta búnaðurinn var ekki rétt stilltur. Var þetta lagfært og er búið að prófa virkni vöktunarinnar í dag.“ Eftir frekari samskipti M og V vegna tjónsins kemur fram í tölvupósti dags. 2. mars 2018 að forsvarsmaður M telji að tjónið verði ekki rakið til vöktun þar sem hún hafi ekki verið virk og að það megi eingöngu rekja til þess að rör sem tengt hafi verið við kælivél hafi gefið sig.

M telur ljóst af vátryggingarskírteini og skilmálum ábyrgðartryggingar hans að bótaskylda úr þeirri vátryggingu sé fyrir hendi og fyrirtækið hafi bakað sér skaðabótaábyrgð gagnvart Samkaupum vegna vinnubragða starfsmanna sinna við uppsetningu rörsins sem vísað er til hér að ofan. M telur að synjun V á bótaskyldu sé byggð á misskilningi á forsendum tjónsatburðar og að mistök starfsmanna M séu ljós og að ekki megi rekja tjónið til fjarvöktunar með nokkrum hætti.

V telur í fyrsta lagi ekki sýnt fram á skaðabótaábyrgð M gagnvart Samkaupum þar sem ekki liggi fyrir nægilega skýrar upplýsingar um hvernig títtnefnt rör hafi gefið sig og í tjónstilkynningu M sé bæði merkt við að tjónið sé ekki hægt að rekja til ófullnægjandi vinnubragða og vísað til þess að M beri ábyrgð á fjarvöktun í verslun. V telur að skýringar sem M vísar til varðandi vinnubrögð starfsmanna hafi komið fram síðar og hafi takmarkað sönnunargildi. Í öðru lagi telur V að m.v. orðalag um hið vátryggða í starfsemi M á vátryggingarskírteini nái vátryggingarvernd einungis til tjóna sem verða við viðgerðir á vélbúnaði en ekki tjóna sem rakin verða til mistaka uppsetningu á búnaði eða við fjarvöktun á búnaði og hafi greiðsluskylda því ekki stofnast þess vegna úr ábyrgðartryggingu M hjá V.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að ekki sé ágreiningur um að tjón hafi orðið á eigum Samkaupa 7. apríl 2016. Ágreiningurinn lýtur hins vegar að því hver sé raunveruleg ástæða tjónsins og hvort það megi rekja til atvika sem M getur borið skaðabótaábyrgð á skv. íslenskum rétti og hvort vátryggingarsamningur M um ábyrgðartryggingu hjá V nái yfir atvikin. Meginregla um sönnun í skaðabótarétti felur í sér að sá sem heldur því fram að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi verður að sanna að slík skilyrði séu fyrir hendi. Í þessu máli fer það saman við grunnskilyrði þess að greiðsluskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu M hjá V, sbr. 2. gr. vátryggingarskilmála sem um

trygginguna gilda. Sönnunarbyrði um þau skilyrði ber M en sönnunarstaða er eftir atvikum önnur þegar kemur að mögulegum undanþáguákvæðum vátryggingarskilmála eða því hvernig á að túlka gildissvið vátryggingarsamnings út frá orðalagi vátryggingarskírteinis sem starfsmenn vátryggingafélaga skrá á vátryggingarskírteini.

Í þessu máli telur nefndin að gögn séu ekki skýr um tjónsatvik m.t.t. þess að hvort og þá með hvaða hætti hægt sé að rekja þau til atvika sem skilyrði skaðabótaábyrgðar ná til. Mismunandi skýringar M verða ekki túlkaðar eingöngu sem misskilningur V á atvikum málsins. Það stendur M nær að sýna fram á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu uppfyllt og tryggja sönnunargögn þess eðlis. Þegar af þeirri ástæðu að sönnun hefur ekki tekist verður ekki fjallað frekar um ákvæði vátryggingarskilmála eða vátryggingarskírteinis. Miðað við þau gögn sem liggja fyrir í málinu telst M ekki eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu sinni vegna tjóns Samkaupa í verslun við Hrísalund á Akureyri.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 7. ágúst 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.